

Bősze Péter

Búcsú ifj. Megyeri Lajostól

*Mama, kimegyek az erkélyre, hogy megkeressem a papát a csillagok között
– hétéves fia mondta két nappal a papa távozása után, és fogta kisöccse kezét, hogy őt is vigye magával.
Bizonyára néz ránk, és örül nekünk – tette hozzá.*

Igen, féltőn nézett mindig rájuk, a családja volt az élete, amelyre értelmetlen halála tett pontot 38 éves korában. Torokgyulladás és tályog állította meg a műtőben.

Elment a folyóiratunk féltő gondozója. A Magyar Orvosi Nyelvnek a kezdet óta Lajos volt a tördelő szerkesztője. Mint mindenben, ebben is a tökéletességre törekedett. Soha nem alkudott meg – ha kellett, többször is újra és újra tördelt egy-egy közleményt. Minden hibát észrevett, még az orvosi szakmait is, noha nem ezt tanulta; csupán értően olvasott, és feltűnt neki, ha ellentmondásra lelt. A táblázatokat, az ábrákat művészi vénával állította össze és helyezte el. A folyóirat szépségét neki köszönhetjük, az ő gondossága formálta a mi örömünkre.

Száz szállal kötődtem hozzá: ábráimat röviden hozzáfűzött magyarázataim után megrajzolta, mindig tökéletesen. A fényképeket – lett légyen műtéti, kolposzkópos felvétel vagy bármi más – művészi szinten dolgozta ki; maga is fotóművész volt: járta és megörökítette a természetet. A folyóirat

kolposzkópos ábráinak a csodájára jártak, elkérték a nemzetközi szervezetek, és ma is ezeket vetítik a külföldi továbbképző tanfolyamokon. *Lajos, mi lesz velem, ha nem segítsz?* Lapozgatom készülő könyvünk kéziratát: nincs benne olyan oldal, amelyiken ne lenne valamilyen megjegyzés a számára.

Noha apja, talán nagyapja is lehetnék, mégis a barátom volt, nagyra becsült barátom. Hihetetlenül hiányzik.

Mindinkább lelke és motorja volt a Magyar Orvosi Nyelvet nyomtató nagyszerű nyomdának, amelyet a szülei hoztak létre. Tökéletes munkát végeztek; a teljességre törekvést a szülőkől örökölte. Minden készen állt, hogy átvegye a nyomdát, és szárnyaljon vele boldog családja körében. Most űr van és döbbenet.

Lajos, ezekkel a gondolatokkal búcsúzom nagyrabecsüléssel és elszorult szívvel, no meg millió köszönettel. Biztosan tudom, a Magyar Orvosi Nyelvet lapozgatók is mind fejet hajtának előtted – nagyszerű munkát végeztél, hála érte.